

KO JE KO

Branko Aleksić (1951, Beograd), pesnik i filozof, specijalista za srpski i francuski nadrealizam, diplomirao Opštu književnost sa teorijom književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirao u Parizu sa tezom *Heraclit i moderna poezija* (T. S. Eliot, H. L. Borhes, M. Ristić, M. Dedinac, R. Šar, B. Miljković i O. Paz). Objavio je knjige pesama: *Gubitak ptica* (1968), *Prolećna bifora* (1969), *Buđenje Venus Anadyomene* (1981), *Vrapčeva brda* (1982), roman *Herkulovski radovi* (2003, *Les travaux d'Hercule*, prev. na francuski Mirej Roben, 1992), ogled *Kazanovistička erotika* (2009), a na francuskom: *Les surréalistes yougoslaves* (1984/85), *Dali: inédits de Belgrade, 1932, une étude suivie de deux manuscrits originaux en français* (1987), *Un livre bague de Rétif* (2006), *Philosophie, langage, bourse* (2011), *Frida Kahlo-Diego Rivera: l'art en fusion* (2013). Živi u Parizu.

Vladimir Arsenić (1972, Beograd), magistrirao komparativnu književnost na Telavivskom univerzitetu. Bio je redovni je kritičar internet portala *e-novine.com*. Pisao za Treći program HRT-a, *booksa.hr*, *proletter.me*, *Quorum*, *Beton*, *Peščanik*, *versopolis.com*. Objavio je knjigu književnih kritika *Etike pripovedanja* (2019). Tekstovi su mu prevedeni na slovenački i albanski. Prevodi sa engleskog i hebrejskog. Sa Srđanom Srđićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Topolskoj 18 i izdavačku kuću „Partizanska knjiga“. S prijateljima uređuje književni časopis *Ulaznica* koji izlazi u Zrenjaninu.

Nenad Atanacković (1976), diplomirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Beogradu (stepen mastera). Objavljivao je u domaćoj periodici. Autor je nagrađivane proze, koja je odlukom žirija, ušla u progam prevođenja na hebrejski jezik. Trenutno živi u Kragujevcu.

Bojana Aćamović (1985, Sarajevo), naučna saradnica Instituta za književnost i umetnost u Beogradu. Diplomirala na Katedri za engleski jezik i književnost u Beogradu (2007), master studije iz engleske književnosti završila u Novom Sadu (2010), a doktorat „Poezija Volta Vitmana u kontekstu književne avangarde u Srbiji“, odbranila na Filološkom fakultetu u Beogradu (2018). Autorka monografije *Preko krovova sveta: Volt Vitman i srpska književnost* (2023). Bavi se proučavanjem angloameričke poezije i proze, anglo-srpskim književnim i kulturnim vezama, studijama recepcije, ekokritikom i prevođenjem.

Sara Ahmed (*Sara Ahmed*; 1969, Salford, Ujedinjeno Kraljevstvo), britansko-australijska teoretičarka kulture čija istraživanja nastaju na preseku feminističkih, kvir i studija rase. Bila je profesorka studija rase i kulture na Univerzitetu Goldsmiths u Londonu. Trenutno je nezavisna istraživačica, a njen rad se zasniva na istraživanju politike emocija, rase, roda, seksualnosti, migracija i različitih oblika institucionalne nejednakosti. Autorka je knjiga: *Differences That Matter* (1998), *The Cultural Politics of Emotion* (2004), *The Promise of Happiness* (2010), *On Being Included: Racism and Diversity in Institutional Life* (2012), *Living a Feminist Life* (2017), *Complaint!* (2021) i dr.

Izudin Aščerić (1995, Novi Pazar), završio je studije geografije na Prirodno-matematičkom fakultetu u Kosovskoj Mitrovici. Danas predaje u Gimnaziji i Osnovnoj školi „Aleksa Šantić“. Poezija mu je prevedena na španski, francuski, engleski, turski, slovenački, makedonski i mađarski jezik. Prvu knjigu poezije, *Sirovo perje* objavio je 2023. godine. Laureat je Prve nagrade XXVIII Nikšićkih književnih susreta za neobjavljeni rukopis *Bademasta erebija* (2026). Živi u Gluhavici, u Tutinu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne, master i doktorske studije završio na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, glavni je urednik časopisa *Domesti* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je dve zbirke Twitter priča (2014. i 2017) i studiju *Imperativ novuma: Prvi svetski rat u srpskoj i angloameričkoj međuratnoj prozi* (2021), priredio knjigu *Proza o prozi: fragmenti o kratkoj priči* Davida Albaharija (2017), antologiju *Sićušne priče: srpska mikro-priča* (2021) i panoramu *Poslednja Atari generacija: panorama novosadskih prozaišta generacije osamdesetih* (2021). Živi u Novom Sadu.

Vladan Bajčeta (1985, Bosanska Krupa), diplomirao na Grupi za srpsku i svetsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde je završio master i doktorske akademske studije. Viši je naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i metakritike. Objavljene knjige: *Borislav Mihajlović Mihiz: kritičar i pisac* (2021), *Non omnis moriar: o poeziji i smrti u opusu Vladana Desnice* (2022), *Književnost s predumišljajem: stvaralačka biografija Slobodana Selenića* (2023), *Književnost tranzicije: prilozi za istoriju srpske proze 1990–2020* (2024) i *Proljeća Vladana Desnice: epistolarna biografija* (2025, Nagrada „Laza Kostić“). Živi u Beogradu.

Loren Berlant (*Lauren Berlant*; 1957, Filadelfija, Pensilvanija – 2021, Čikago, SAD), američka teoretičarka kulture. Bila je profesorka engleske književnosti na Univerzitetu Čikago. Njen istraživački rad obuhvata feminističku i kvir teoriju, teoriju afekta, američku kulturnu kritiku i proučavanje načina na koje se političke i društvene veze oblikuju kroz afektivne odnose, nacionalne fantazije, predstave o „dobrom životu“ i intimnost. Autorka je brojnih uticajnih knjiga, među kojima se izdvajaju *The Anatomy of National Fantasy* (1991), *The Queen of America Goes to Washington City* (1997), *The Female Complaint* (2008) i *Cruel Optimism* (2011). Za naučni rad dobila je brojna priznanja, uključujući stipendiju Gugenhajm (2016) i medalju Habel za životno delo, koju dodeljuje Udruženje za moderne jezike (2019).

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrala je i doktorirala komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao docent. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008), studije *Prevodilačka poetika Ivana V. Lalića* (2012) i *Recepcija, kanon, ciljna kultura: slika modernog angloameričkog pesništva u savremenoj srpskoj književnosti* (2018), roman *Krosfejđ* (2013) i zbirku poezije *Proklizavanje* (2020). Dobitnica je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2009. godinu, te nagrada „Isidora Sekulić“ (2014) i „Biljana Jovanović“ (2021). U uredništvu je časopisa za književnost i teoriju *Polja* od 2007. godine. Živi u Beogradu.

Bojana Vujin (1981, Novi Sad), doktorirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde i radi kao docent. Objavila je zbirku priča *Tezej* (2001). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Pop D. Đurđev (1953, Novi Sad), osnovnu školu pohađao u Novom Sadu i nekoliko okolnih mesta, srednju u Kraljevu, a studije šumarstva

na Univerzitetu u Beogradu. Piše satiru, poeziju za mlade, a bavi se i vizuelnim istraživanjima. Više od dve decenije, do odlaska u penziju, bio je direktor Međunarodnog centra književnosti za decu – Zmajeve dečje igre. Živi u Novom Sadu. Do sada je objavio sledeće knjige: *Iseći* (1981), *Vavilonski neimari* (1984), *Evnuh & kukavica* (1987), *Bludilnik* (1988), *EP-Pesme international* (1992), *(E)legije časti* (1993), *I love av av you* (1996), *Book war* (1996), *Slikovnica* (1998), *Izvođač besnih glista* (2002), *Dva alava lava* (2003), *Farma puna šarma* (2006), *Vsičko, koeto rastne, bi iskalo da pee / Sve što raste, htelo bi da peva* (koautor Raša Popov) (2006), *Virus u memorijalnom centru* (2006), *Amateri od zveri* (2007), *Bića iz zoo vrtića* (2008), *Tamo negde, na kraju sveta* (2008), *Let lionskog Ikara* (2010), *Tegleća sreća* (2010), *Aver-si i versi* (2012), *Radovi na mlečnom putu* (2012), *O babama i žabama* (2013), *Madam Tiso Dunav Tiso* (2014), *Mrnjavčevići* (2026), *Poezija koja se gleda* (2018), *Etičko čišćenje* (2019), *Povratak u Lazaret* (2020), *Cici Mu* (2021), *Deponija Dišana Đurđeva* (2022), *Novi Sad – zavičaj dečje pesme* (2022), *Erotikoni* (2023), *Madagaskarska avantura* (2023), *Sumnjiva lica koja su u sebi pronašla pisca* (2023) i *Dekamoron* (2024).

Aleksandra Žeželj (1977, Beograd), završila je osnovne, master i doktorske studije na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Članica je Hemingvejevog društva (SAD), Ficldžeraldovog društva (SAD) i Udruženja za anglo-američke studije Srbije. Dobila je zvanje naučnog saradnika u oblasti jezik i književnost – nauka o književnosti (2021). Objavljuje u nacionalnim i međunarodnim naučnim zbornicima i naučnoj periodici. Samostalni istraživač. Autorka je sledećih knjiga: *Normative Masculinity and Its Subversion in Tennessee Williams' World and Style* (2016), *Hemingvej i rod: pisac u mreži teorije* (2018), *Pesnik i jedan čitalac: ogle-di o poeziji i prozi Dragana Lakićevića* (2020), *Zbirka leptirova: ogle-di o angloameričkoj književnosti* (2021), *Valjarević u dijalogu* (2022) i

Svet međuboj: ogle-di o srpskoj i angloameričkoj književnosti (2025). Živi u Beogradu.

Ljiljana Ilić, završila je nemački jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je tri zbirke poezije: *Nije zabava to sve* (2009), *Preča posla* (2014) i *Busen* (2026), kao i jednu slikovnicu za decu: *U potrazi za svetlom Aurore* (2025). Članica je organizacionog tima *Pesničenja*, „treeninga aktivne poezije”, poetskih događaja organizovanih u Kulturnom centru Reks. U saradnji s umetničkim kolektivom „Škart” i piscem Davidom Albaharijem uredila je četiri izdanja s poetskim i proznim prilogima autora iz cele regije Proleće/Leto/Jesen/Zima (2018/19). Članica je Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Dobitnica je Nagrade „Miloš N. Đurić” za najbolji prozni prevod u 2025. godini (*Kairos*, Dženi Erpenbek).

Ida Jović (1977, Beograd) diplomirala je turski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je potom stekla zvanje magistra, a zatim i doktora književnih nauka. Radi kao docent na Grupi za turski jezik i književnost na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Sarađivala je s izdavačkim kućama kao nezavisni prevodilac. Živi u Beogradu.

Iv Kosofski Sedžvik (*Eve Kosofsky Sedgwick*; 1950, Dejton, Ohajo – 2009, Njujork, SAD), američka teoretičarka roda i jedna od začetnica kvir studija. Autorka je ključnih dela kvir teorije, među kojima se izdvajaju *Between Men: English Literature and Male Homosocial Desire* (1985), *Epistemology of the Closet* (1990), *Tendencies* (1993), *Touching Feeling: Affect, Pedagogy, Performativity* (2003) i *The Weather in Proust* (2011). Predavala je na Koledžu Hamilton, Univerzitetu u Bostonu, Univerzitetu Berkli, Univerzitetu Djuk i Gradskom univerzitetu u Njujorku. Bila je članica Američke akademije umetnosti i nauka i dobitnica brojnih stipendija i priznanja. Objavila je i zbirku poezije *Fat Art, Thin Art* (1994).

Aleksandar Kostić (1973, Užice), doktor književnih nauka. Autor studije *Figure preobražaja u književnom delu Danila Kiša i Prima Levija: od književne poetike do kulturne antropologije* (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“, 2019). S italijanskog jezika preveo roman *Salto mortale* Luidija Malerbe i izabrane tekstove Đorđa Manganelija, Pjera Paola Pazolinija, Prima Levija i Leonarda Šaše. Živi i radi u Beogradu.

Kristina Kočan (1981), pesnikinja, prevoditeljka, doktorantkinja engleske i američke književnosti. Docentkinja je na Katedri za prevodnu književnost na Univerzitetu u Mariboru. Objavila je četiri pesničke zbirke, njena prva zbirka *Šara* (2009) bila je nominovana za najbolji prvenac, a za poslednju zbirku *Selišča* (2021) dobila je Veronikinu nagradu 2022. godine i bila nominovana za Jenkovu nagradu 2022, kao i za nagradu „Velenjica – čaša besmrtnosti“ 2022. Objavila je i multimedijalnu knjigu *s/prehod* i knjigu kratkih priča *Divjad*. Poezija joj je prevedena na više od deset jezika i uvrštena je u brojne pesničke antologije. Živi u Ptuj.

Dinko Kreho (1986, Sarajevo), objavio je pesničke knjige *Ravno sa pokretne trake* (2006), *Zapažanja o anđelima* (2009), *Simptomi* (2019) i *Dobri objekti* (2022), esejističke *Bio sam mladi pisac* (2019) i *Naš vršnjak Dilan Dog* (2021, drugo i prošireno izdanje 2023), kao i zbirku kratke proze *Odmor od kulture* (2021). Član je kolektiva Centar za kazalište potlačenih – PO-KAZ, s kojim deluje kao izvođač i pedagog. Prevodi s francuskog i slovenačkog jezika. Živi u Zagrebu u statusu samostalnog umetnika.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), piše poeziju, crtice, eseje i prevodi s engleskog jezika. Objavila knjige poezije *O telo tvori me* (2011), *Izvan komunikacije* (2013), *La mia paura di essere schiava* (na italijanskom, 2014) i knjižicu *Jaz sem tvoj propagandni film* (2018), kao i knjigu krat-

ke proze *Vejavica: maršal depresija* (2023). Poezija joj je zastupljena u više antologija i zbornika. Urednica je zbornika poezije socijalne tematike *Do zuba u vremenu* (2014) i regionalnog zbornika socijalne i angažovane poezije *REZ* (2016), te novina *MAMAC* (od 2015). *Kćeri, zar ne vidiš da gorim* je autorkina četvrta knjiga poezije (Nagrada Beogradskog festivala poezije i knjige *Trgni se! Poezija!* 2020).

Ljiljana Maletin Vojvodić (Novi Sad), završila studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Članica je Srpskog književnog društva i Društva književnika Vojvodine. Autorka je romana, kulturoloških studija, knjiga o umetnosti, knjiga umetnika (*Kako razumeti savremenu umetnost*, *Skrik*, *Oni koji jedu sirovo meso*, „*Post Nora*“ *art(ist)*, *Kako razumeti novu umetničku praksu* i dr.). Izlagala je u Srbiji i inostranstvu, a tekstovi su joj objavljivani u domaćim i stranim antologijama, u domaćim časopisima, dnevnoj štampi i onlajn. Boravila je u rezidencijalnim i istraživačkim projektima u Norveškoj, Finskoj, Švedskoj, Japanu, Francuskoj, Portugaliji, Španiji, Rusiji, Estoniji, Latviji, na Islandu, Grenlandu, Svalbardu, i dr. Kurednica *Evrovizion*. *Crossing Novi Sad* magazina (ifa, Štutgard), glavna i odgovorna urednica portala za umetnost *Art boks*. Nagrađivana je za svoj književni rad: Nagrade „Ulaznica“, „Andra Gavrilović“ i „Milutin Uskoković“, kao i inostranim grantovima i stipendijama (NORLA, MQ – Beč, Ambasada Norveške u Beogradu, Ministarstvo inostranih poslova Finske, Ministarstvo inostranih poslova Austrije, EU Japan Fest – Tokio, Novi Sad EPK 2022, Muzej Upernavik, Grenland, i dr).

Sara Matin (1998, Sombor), zaposlena je kao istraživačica-saradnica na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa završnu godinu doktorskih akademskih studija. Na Odseku za srpsku književnost završila je osnovne i master akademske studije, odbranivši master rad pod naslovom „Pro-

širivanje granica književnosti: proza Leonida Šejke i Bogdana Bogdanovića”. Piše i objavljuje naučne radove i kritičke prikaze. Oblasti njenog istraživanja i interesovanja jesu savremena regionalna i svetska književnost, teorija književnosti, teorija prevođenja, studije žalosti i smrti u kontekstu sociokulturnih i književnih reprezentacija, kvir studije.

Nenad Milošević (1962, Zemun), objavio je sledeće knjige pesama: *Pospanost* (1992), *Umanjenja* (1996), *Jureći u raj* (2000), *Mesta* (izbor iz poezije, 2004), *Pesme sa Save i Dunava* (2005), *Time code* (2009), *Vode i vetrovi* (2012), *Pesme iz limba* (2018) i *Kada bi život na Zemlji bio* (2022). Objavio je knjigu *Iz muzeja šumova* (antologija novije srpske poezije 1988–2008, Zagreb, 2010), knjigu mikroeseja *Lutajuća planeta* (2014), kao i knjigu razgovora sa Milicom Nikolić *Ja sam ta koja nizam* (2024). Dobitnik je nagrada „Biljana Jovanović” i „Branko Miljković”. Bio je urednik za poeziju u listu *Književne novine* od 1998. godine do 2001. godine, kao i stalni saradnik i jedan od urednika u časopisu za žensku književnost *ProFemina*. Pisao je eseje i književnu kritiku u časopisima i magazinima kao i za Televiziju Beograd. Piše scenarije i režira dokumentarne sadržaje. Završio je Fakultet političkih nauka u Beogradu. Radi kao urednik u Redakciji dokumentarnog programa Televizije Beograd. Pojedinačne pesme prevođene su mu na nekoliko svetskih jezika. Takođe, zastupljen je u nekoliko antologija srpske poezije na stranim jezicima kao i u nekoliko domaćih antologija.

Marija Midžović (1960, Beograd), objavila je dve knjige poezije *Beogradska sirotica* (1997) i *Poludragi* (2010) i knjigu proze *Ekstaze* (2015). Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi Jugoslovenske književnosti sa klasičnom filologijom. Zastupljena je u izborima i prevodima srpske poezije. Živi u Beogradu.

Milica Mustur (1980, Beograd), diplomirala je na Katedri za komparativnu književnost na Fakultetu duhovnih i kulturnih nauka Bečkog univerziteta, gde je i doktorirala 2016. godine sa tezom o kritičkoj recepciji književnog dela Milorada Pavića na nemačkom govornom prostoru. Zaposlena je u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu, na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i metakritike. Objavljuje književnoteorijske i metakritičke oglede, kao i naučnoistraživačke radove na srpskom i nemačkom jeziku. Sa Kristijanom Olahom uredila je zbornik naučnih radova *Književnost, teologija, filosofija* (2018) u spomen prof. dr Milanu Raduloviću. Objavila je knjigu *Poetika samilosti Venedikta Jerofejeva* (2013). Živi u Beogradu.

Sijen Naj (*Sianne Ngai*; 1971, Vašington, SAD), američka teoretičarka kulture, književna teoretičarka i profesorka na Odseku za engleski jezik i književnost Univerziteta Čikago. Njena istraživanja obuhvataju književnu teoriju, estetiku, teoriju afekta i kritiku savremene kapitalističke kulture. U svom radu analizira estetske forme i načine estetskog prosuđivanja karakteristične za kapitalizam, posebno se baveći odnosom između afektivnih reakcija, estetskih kategorija i društveno-ekonomskih struktura. Dobitnica je brojnih stipendija i istraživačkih priznanja. Autorka je knjiga *Ugly Feelings* (2005), *Our Aesthetic Categories: Zany, Cute, Interesting* (2012) i *Theory of the Gimmick: Aesthetic Judgment and Capitalist Form* (2020).

Ivan Potić (1972, Zaječar), istoričar umetnosti po vokaciji, radi kao viši bibliotekar Istorijskog arhiva u Zaječaru. Autor knjiga *Vratolomije* (2003), *To što je stvorilo čoveka* (2005), *Još jednom o nevidljivom* (2007), *Vilenjaci u živom blatu* (2010), *Vesele priče o tugovanju* (2013), *Kvadrat na crnom kvadratu* (2015), *Pričoždor* (2017), *Rezultati* (2019), *Život i isključenja* (2020), *Tri akorda* (2023) i *Episodium depressi-*

vum (2024). Objavio roman *Dnevnik neutešnog kosmonauta* (2016), i knjige poezije *Netačni odgovori na pogrešna pitanja* (2009), *Bilo bi lepo da praznina ima oblik* (2012), *Zlatni presek* (2018). Priređivač i prevodilac rok poezije Boba Dilana, knjige *Odgovor nošen vetrom* (2017). Priredio dve publikacije iz oblasti arhivistike.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu *Reč*, a od 1999. do 2013. kao urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture“. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika. Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Ana Ristović (1972, Beograd), diplomirala je srpsku književnost i jezik s opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je pesničke knjige: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Oko nule* (2006), *P. S. (izabrane pesme, 2009)*, *Meteorski otpad* (2013), *Nešto svetli – izabrane i nove pesme* (2014), *Čistina* (2015), *Izabrane pesme* (2019), *Ruke u rukama* (2019), *Tu* (2023), kao i knjigu poetskih proza *Knjiga nestajanja: kratka šetnja kroz iščezlo* (2020). Dobitnica je Brankove nagrade, nagrada „Branko Miljković“ i „Milica Stojadinović Srpkinja“, nagrade sajma knjiga u Igalu, Disove nagrade, kao i nemačke nagrade „Hubert Burda“ za mlade evropske pesnike. Pesme su joj prevedene na brojne jezike i zastupljene u više domaćih i stranih antologija. Prevodi sa slovenačkog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.

Srđan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu „Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta“.

Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog sevnobanatskog Centra za talente. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta *www.bestseler.net*, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013), *Srebrna magla pada* (2017), *Ljubavna pesma* (2020) i *Autosekcija* (2023), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Milica Ćuković (1987, Pančevo), diplomirala, masterirala i doktorirala na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu, na naučnom odeljenju „Srpska književnost i kulturna samosvest“. Piše naučne radove, eseje, književnu i naučnu kritiku. Autorka monografije *Teološki poststrukturalizam: poezija i poetika Dragana Boškovića* (2025).

Ahmet Umit (*Ahmet Ümit*; 1960, Gaziantep, Turska), turski pisac, pesnik i autor kriminalističkih romana. Diplomirao je javnu upravu na Univerzitetu Marmara, a usavršavao se i u Moskvi. Književnu karijeru započeo je poezijom, da bi se potom afirmisao pripovetkama i romanima u kojima spaja kriminalistički zalet, društvenu kritiku, istoriju i psihološku analizu. Smatra se jednim od najznačajnijih savremenih turskih pisaca i najpoznatijih autora krimi-proze u Turskoj.

Adam Frank (*Adam Frank*; 1967), profesor je na Odseku za engleski jezik i književnosti Univerziteta Britanske Kolumbije. Dobitnik je Nagrade „Džejms V. Gargano” za naučni esej o Edagaru Alanu Pou (2005), kao i rezidencijalne stipendije Fondacije Valparaiso (2007). Autor je knjiga *Transferential Poetics: From Poe to Warhol* (2015), *Radio Free Stein: Gertrude Stein's Parlor*

Plays (2025), kao i priručnika *A Silvan Tomkins Handbook* (2020), koji je napisao u koautorstvu s Elizabet Vilson. Njegova istraživačka interesovanja obuhvataju američku književnost i medije 19. i 20. veka, modernističko pozorište, teoriju afekta i teoriju objektnih odnosa, istoriju grafičkih tehnologija, studije zvuka i muzičko pozorište.